SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

SVENSKA RIDSPORTFÖRBUNDET
Disciplinnämnden (DIN)
Ärende nr 2026-3
Protokoll upprättat 2026-07-17 per capsulam

Ledamöter deltagande i beslutet: Krister Malmsten (ordförande, tillika referent), Anna Björklund (vice ordförande), Tundi Andersson, Emma Hellman, Jenny Johansson, Helena Karlsson, Hans-Anders Odh och Anna Thorstenson. Enhälligt.

- - - - - - - -

Saken
Olämpligt uppträdande i samband med tävling

Beslut
att meddelas 2026-07-21:

DIN beslutar att ådöma ryttaren en tillrättavisning med stöd av 14 kap. 2 §, 7 punkten och 4 § Riksidrottsförbundets (RF) stadgar.

Av utredningen i ärendet framgår sammanfattningsvis följande
Den 16 maj 2026 genomfördes finalen av en paradressyrtävling, i vilken den anmälda ryttaren deltog. Efter prisutdelningen, som alla ryttare enligt tävlingssponsorns önskemål bjöds in till oavsett placering, gick ryttaren in till tävlingssekretariatet, där anmälaren/tävlingsledaren och två andra funktionärer befann sig. I sekretariatet framförde den anmälda stort missnöje med tävlingen, inklusive genomförandet av prisutdelningen, vilket föranlett anmälan.

Anmälaren har i huvudsak uppgett följande
Under pararyttarnas final hade sponsorn ett önskemål om att få dela ut ett hederspris till alla deltagare i grad 4-5 för att de kämpat på så flitigt och ridit fina kürprogram. Vi tyckte att detta var ett fint initiativ och även den närvarande förbundsrepresentanten tyckte att det var en fin idé. Vi löste det då så att det blev hederspris utdelade även till övriga deltagare i grad 1-3. Sagt och gjort, alla pararyttare var välkomna ner och vi hade våra prisutdelningar. När vi sedan sitter i sekretariatet – jag och två andra funktionärer – kommer en mycket missnöjd pararyttare in, skriker att det är den sämsta tävling hon varit på, hon känner sig nervärderad, kränkt och förnedrad för att vi har lurat ner dem till prisutdelning för att dela ut gratis reklam.
Vi svarade att vi tyckte det var väldigt tråkigt, och att det naturligtvis inte var vår mening och att det var sponsorn som ville uppmärksamma även de som ej blev placerade i finalen.

Anmälaren har åberopat två skriftliga vittnesmål
Vittnesmål 1
[Den anmälda] kommer in till sekretariatet där jag, [anmälaren och E.H.] är på plats efter avslutad prisutdelning för para. [Den anmälda] är mycket upprörd då hon tyckte det var förnedrande att vi

dragit ner henne till prisutdelningen ”för att få reklam utdelad”. Hen påpekar flera gånger att detta var så förnedrande, och [anmälaren] som varit ansvarig för prisutdelningarna kände sig direkt utsatt och blev oerhört ledsen över detta påhopp.

Vittnesmål 2
Satt i sekretariatet som tredje person. In kommer en pararyttare [den anmälda] som varit med på prisceremonin (ej placerad). Rosenrasande, otrevlig och anklagar oss för att diskriminera ryttaren genom att hen blivit ”inkallad” till prisceremonin, och inte fått de hederspriser ryttaren tyckte hen skulle fått. Det var oförskämt att få reklam (som var en del i hederspriset). Diskriminerandet upprepades x antal gånger och att vi verkligen skulle ta det till oss. Ryttaren går därifrån med en smäll i dörren. Vi motargumenterade inte, utan lät vederbörande få sin ilska ur sig.

Den anmälda har i huvudsak uppgett följande
Den anmälda har i ett yttrande över anmälan huvudsakligen beskrivit sitt missnöje med hur prisutdelningen genomfördes. I den del som avser vad som hänt i sekretariatet har ryttaren anfört bland annat följande: Efter prisutdelningen går jag till sekretariatet, säkerställer att det endast är jag som är där tillsammans med de personer som har hand om sekretariatet, jag frågar efter ansvarig för prisutdelningen. Jag är ledsen och gråter och förklarar hur oerhört förnedrad och diskriminerad jag kände mig med tanke på att jag hade inte ens tänkt att vara med på prisutdelningen, men fick besked på att infinna mig, vilket jag gjorde. Att dela ut ett reklamblad som hederspris är inte ett hederspris i definition. Enligt TR I moment 141 kan ett hederspris vara återbetalning av anmälningsavgiften eller ett presentkort där man kan hämta ut varor. Detta ska även stå med i propositionen, vilket det inte gör. Hederspris är en utmärkelse som ges för att hedra och erkänna särskilt värdefulla insatser. Jag sa även att det alltid har varit en bra tävling/arrangör men att jag nu kände det som att man som arrangör gjort ett riktigt dåligt jobb och att mina startavgifter var slöseri med pengar. Jag slänger inte igen dörren efter mig när jag går, för det har jag ingen fysisk styrka till att göra.

Den anmälda har åberopat skriftliga vittnesmål.

DIN:s gör följande bedömning
Enligt 14 kapitlet 2 § punkt 7 i RF:s stadgar kan bestraffning ådömas bland annat den som i samband med en tävling uppträtt förolämpande eller på annat sätt otillbörligt mot funktionär.

Med utgångspunkt från innehållet i yttrandet, tolkar DIN den anmäldes inställning till anmälan att hen inte anser sig ha uppträtt otillbörligt på det sätt anmälaren beskrivit.

DIN får fritt bedöma bevisvärdet av den bevisning som åberopas (fri bevisprövning). Enligt en mångårig praxis i Riksidrottsnämnden måste en utgångspunkt vara att, om inte särskilda omständigheter föreligger, tilltro måste fästas till uppgifter som lämnats av en funktionär som funnit anledning att anmäla en inträffad händelse till bestraffning. Det gäller i särskilt hög grad om

SVENSKA RIDSPORT FÖRBUNDET

uppgifterna styrks av annan opartisk person, till exempel annan funktionär. ”Särskilda omständigheter” föreligger exempelvis om det genom annan bevisning framgår att det finns utrymme för att anmälaren kan ha misstagit sig (Hübinette/Malmsten, ”Idrottens bestraffnings- och tävlingsregler”, 7:e upplagan, s. 106).

Innehållet i anmälan styrks i väsentliga avseenden av de två vittnesmålen från funktionärerna, vilka var närvarande i sekretariatet vid händelsen. Samtidigt saknar vittnesmålen som åberopats av den anmälda relevans för bedömningen av vad som hänt i sekretariatet. Sammanfattningsvis finner DIN att den anmälda uppträtt otillbörligt på det sätt som angetts i anmälan, vilket utgör en förseelse enligt 14 kapitlet 2 § punkt 7 i RF:s stadgar.

Det är av största vikt att funktionärers okränkbara ställning värnas. Det inkluderar med självklarhet även verbala angrepp. Det finns dock en betydande spännvidd av olika ageranden i fråga om allvaret av förseelser enligt den nämnda bestämmelsen. Med hänsyn till detta, och de bakomliggande orsakerna till den anmäldas beteende i nu aktuellt fall, finner DIN att det är tillräckligt att den anmälda bestraffas med en tillrättavisning enligt 14 kapitlet 4 § i RF:s stadgar.

Överklagande
DIN:s beslut får senast 11 augusti 2026 överklagas hos Riksidrottsnämnden (RIN).
Adress: riksidrottsforbundet@rf.se, eller
Riksidrottsförbundet, Idrottens Hus, Box 11016, 100 61 Stockholm. Ange ärendets nummer som referens.

Krister Malmsten
Ordförande, tillika referent